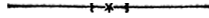

UZTAREN 21. an

¡Gaur zortzi urte! ... eta ¡zér urte negargarriyak,
 Zér urte luze, garratz, illun ta bildurgarriyak
 Daramazkien Euskal-erriyak doakabean!
 ¡Legerik gabe! miñaren miñez ill bearrean!
 Zér urte latzak daramazkien! ¡Eta zér penak!...
 Pentsa zazute zéñ miñak diran ama batenak,
 Begiratzean bere semeak ilduraturik,
 Biyotz-barruko puska laztának oso mindurik.
 Bere gañean ikusten ditu laño trinkoak,
 Lapurtu nairik eguzkiyaren argi gozoak;
 Beren joairan ekaitz gogorra sortu nairikan,
 Uzteko gure choko maiteak ondaturikan
 Ikusten ditu sumindurikan etsai portitzak,
 Ebaki nairik bere lurrean dauden aritzak,
 Zikindu nairik len añ garbirik zeuden ibaiyak,
 Errotik nairik atera gure aitz ta mendiyak ....

.....

¡Ez ikaratu, ordea, nere lur maitatua,
 Ez nekepean gelditu ¡arren! jausbetitua....¹
 Neurririk ez du Jaungoikoaren jakintasunak,
 Neurririk ez du gure Jaunaren maitetasunak,
 Eta badaki zergatik diran zure nekeak,
 Zergatik diran gaur zuk dituzun doakabeak.
 Ala, zuretzat, erri maitea, da garaipena,
 Zuretzako du Jaunak gordeko leku goiyena,
 Zergatik duben ikusten garbi zугan egiya,
 Zure etsaiyetan ondamua² ta goratunaiya ....

(1) Desfallecido.—(2) Envidia,

¿Zertako jaunak egin zituen gure mendiyak,
 Aritz aldunez, burni gogorrez chit estaliyak,
 Ezpada beti, ¡beti! zitezen bizi lokabe,¹
 Uztarri beltzik, araugaberik² sentitu gabe?...
 Beraz, alperrik dira sayatzen Euskal-etsaiyak,
 Berdindu nairik lur laubak eta mendi goitiyak,
 Alperrik dabiltz oñpera nairik *Zuzentasuna*,
 Beltzez estali nairikan, aren argítasuna....
 Eguzkiya-re, laño tartean, ezkututzen da,
 Gure begiyen ikuskeratik aldentutzen da;
 Baña ¿nork oi du etsaiya laga menderaturik?
 ¿Nor agertzen da gure gañean nagusiturik?...
 Ez odei beltzak; ez gau-itzalak, ez illunpeak;
 Baizik eguzki goiyaren argi urrez beteak,
 Dariyotela poz-atsegiña, gozotasuna,
 Dutelarikan urrun biraltzen tristetasuna.

.....
 ¡Gozatu bedi, bada, gaur dezun atsekabea,
 Gozatu bedi! zergatik, nola gau beltz tritea.
 Bukatutzean, datorren eder egun-sentiya,
 Etorriko dan zugar lokabe maitagarriya,
 Bere asnaseaz aritz legorrak indarturikan,
 Mendi soilduak belar ederrez apaindurikan.

K. ECHEGARAY-KOAK.

1884-an.

Uztaren ¡21-ARI!

Amak denbora batean piñsoialetan bildzen ninduen amorioarekin,
 bildzen du gaur nere Euskal-biotza egun artan argustu³ zan gure
 Lege-Zarra-ren oroitzak.

Euskaldun egiazkoak baldin bagera, eguzki pozgarri ark argituko-
 ditu oraindik gure echeak.

Ezpagerá: ¡negarretan itoko algerá!

ANTONIO ARZÁC.

1884-ean.

---

(1) Libre.—(2) Tiranía.—(3) Argustu=eclipsar, de argi ustu.